

Američtí velvyslanci v ČR: trafiky a investigativní medailonky všech „politicky nominovaných“

- CZ24 News | 17. prosince 2022

USA/ČESKO: Vyskočila na mě kreativní konspirační teorie: prý USA plánují zbankrotovat ČR a koupit tu, co se dá, protože považte - na post velvyslance v ČR nominoval Biden milionáře a investora Bijana Sabeta! Inu, mám pro vás špatnou zprávu. Skutečnost je totiž daleko prozaičtější a cyničtější. V USA je s láskou dlouho pěstovaná tradice, že zhruba půlka postů amerických velvyslanců jsou trafiky. Čím víc sponzor přisype do stranické pokladny před volbami či větší službičku prokáže, tím prestižnější velvyslanectví může získat za odměnu. Nejedná se o žádné tajemství ani konspirační teorii, v USA se o tom veřejně mluví a píše v těch nejvíce mainstreamových médiích, politickém zpravodajství a „hlídačích politiků“.

Citujme například z [Public Integrity](#):

Američtí prezidenti již po generace odměňují své věrné luxusními diplomatickými posty. Podle výzkumu Centra pro Veřejnou Integritu je Schapiro 25. politicky nominovaným velvyslancem. Těchto 25 mužů a žen vybralo na prezidentskou kampaň Obamy přinejmenším 17,6 milionů dolarů.

Podotýkám, že netvrdím, že si dotyční „koupili“ post velvyslance. Jen upozorňuji, že chronologicky dotyční přispěli prezidentským kandidátům či nominantům, prokázali jim službičku nebo jim pomohli s kampaní – a pak dostali velvyslaneckou funkci. V české terminologii se takové chronologii automaticky bez dalších důkazů říká „trafika“.

Terminus technicus u amerických velvyslanců je „non-career nominee“ či „political nominee“, což oboje znamená velvyslance, který není kariérním či kvalifikovaným diplomatem, nýbrž jej nominoval prezident z „politických“ důvodů. Jediné kontroverze jsou kvalitativní a kvantitativní – Republikánská a Demokratická strana si navzájem předhazují a vyčítají, jaké procento velvyslaneckých postů obsadili „political nominees“, a jak málo je politicky nominovaný velvyslanec v tom kterém hlavním městě kompetentní k výkonu diplomatické mise.

Když tak své velvyslance jmenoval prezident Trump, levicově orientovaná média od MSNBC až po LA Times neopoměla zdůraznit a vyzdvihnout, že u Trumpa [představují](#) politicky nominovaní velvyslanci rekordních 44%, kde každý z nich [zaplatil](#) v průměru 350 tisíc dolarů. Samozřejmě bylo vypíchnutí designérky kabelek Lany Marks jako velvyslankyně do JAR apod.

Stejně tak když se prezidentem stal Biden, pravicová média jako FOX news [blaženě rozpitvávala](#), že Biden jmenoval opět rekordní množství politicky nominovaných velvyslanců – teď již 53% – a v průměru nasypal každý z nich 2 miliony USD do stranické pokladny.

Může se to zdát jako drobné, ale není vše jak se zdá. Jednak je zde fakt, že příspěvky na volební kampaň mají tři pásma. Většina z počtu darů je malých, v řádu stovek nebo jednotek tisíc dolarů. Většina peněz pochází od pár největších dárců – to jsou však buď korporace, nebo miliardáři kalibru

Gatesů či Warnerů, kteří se nebudou handrkovat na opačný konec světa dělat velvyslance. A pak je zde střední pásmo – příspěvky v řádu desítek či nízkých stovek tisíc dolarů, na jejichž dárce se dá spolehnout, že velvyslanecký post přijmou a budou za něj patřičně vděční, protože je to jejich životní úspěch. Většinou ale nestačí samotný dar – jde i o osobní vazby. Zejména o tzv. „bundlery“, neboli výběrčí sponzorských darů, nebo o stranické delegáty, kteří ve stranických primárkách hlasovali pro budoucího vítězného prezidenta.

Čtyři druhy amerických velvyslanců

Chcete-li vědět, který z velvyslanců má post jako trafikant a který je kariérním diplomatem, oficiálně se to udává dokonce i na Wikipedii. Poznámka „Non-career appointee“ či „political appointee“ svítí u dotyčných jmen na seznamu amerických velvyslanců [v ČR](#), [na Slovensku](#), [na Ukrajině](#) či naopak [v Rusku](#) a [v Německu](#).

Některé státy mají velvyslanců-trafikantů hodně, ale jiné žádného. Čím to je? Věc se má tak. Jsou čtyři úrovně velvyslanců.

1. Ve státech, kde mají USA silný národně-ekonomický či národně-bezpečnostní zájem, musí být velvyslancem někdo velmi kompetentní. Například Rusko, či Británie. Tam je (typicky) nominován člověk s významnými zkušenostmi z diplomacie a národní bezpečnosti: zkušení velvyslanci, dlouholetí veteráni americké politiky a diplomacie, či v některých případech bývalí ředitelé tajných služeb.
2. Jsou státy, kam americký prezident nominuje své vlastní lidi, ale vysoce kompetentní. Ti v tabulkách také figurují jako „Political appointee“, ale pokud se podíváte na jejich C.V., jedná se o vysoce kvalifikované bývalé diplomaty, think-tankery, analytiky či poradce. Např. svého času William Taylor na Ukrajině.
3. Dále existují státy, ve kterých USA nemají žádný významný zájem, ale jsou pro Američany jaksí kulturně zajímavé či exotické. Jejich velvyslanectví je většinu času takřkajíc pro parádu. Jistě, americký velvyslanec by i tam měl prosazovat určité americké zájmy – ale nikoho ve Washingtonu reálně moc nezajímá, zda uspěje či ne. Z amerického pohledu se jedná o drobtý a spíše je na velvyslanci, k čemu a jak využije svůj mandát dle svého vkusu. Právě tam vznikají velvyslanecké trafiky. Tito „political/non-career apointee“ se poznají tak, že nemají ani diplomatické zkušenosti, ani úzké vazby na prezidenta – jedná se o podnikatele či právníky, kteří nikdy nebyli ve vysoké politice a prostě přispěli či pomohli dost a mohli si vybrat.
4. Nakonec existují státy, kde sice USA nemají žádné významné zájmy – ale nikdo je nechce ani za odměnu jako trafikant. Tam jsou nominováni řadoví dlouholetí diplomaté amerického Ministerstva Zahraničí, typicky tzv. [Foreign Service Officer](#). Poznáte je v seznámech na Wiki podle poznámky „FSO“. Podívejte se, kolik takových a kdy bylo na Slovensku či Ukrajině a v Polsku. Diplomatically značně kvalifikovaní a vzdělaní lidé (rozhodně více, než trafikanti), ovšem zlí jazykové by je šmahem bez dalšího označili za „deep state“.

Velvyslanec jaké kategorie slouží ve kterém státě je poměrně dosti vypovídající o tom, jaké tam jsou americké zájmy. Komentátoři některých států si fandí a považují se za loutkové vlády americké ambasády či eminentní cíle amerického zájmu a lobbingu – ovšem s FSO či velvyslancem-trafikantem je to řekněme *silně nepravděpodobné*.

Co tedy dělá velvyslanec-trafikant? Jsou dva hlavní typy.

Někdy přesně to, co by očekával cynický Čech: investice se přeci musí splatit, takže velvyslanec je zprostředkovatelem amerických jaksí komerčních ekonomických subjektů. Není to otevřená korupce ani nátlak „vlajkou USA“ – je to jen typické „využití konexí k otevírání dveří“, tzn. přesně stejná role, kvůli které Mirek Topolánek dobře placené místo v teplárenském businessu. Prostě dokáže zařídit,

aby si nabídku osoby A vyslechla osoba B, ke které by se jinak osoba A jaktěživa nedostala. A pak už je to na osobách A a B, kdežto velvyslanec dává ode všeho ruce pryč a s pohvizdováním odchází v dál.

Častější je však realizace osobních politických ambicí toho kterého velvyslance v rámci mezi mantinelů politické funkce. Američtí politici a businessmani obecně trpí mesiášským komplexem, takže když získají moc velvyslance, podlehnou dojmů, že si právě zasloužili své osobní panství, a jsou odhodláni toho využít k Nápravě Světa. Ta může být buď osobní (např. velvyslanec Eisen se jal napravovat křivdu spáchanou jeho babičce), geopolitické (viz dále velvyslankyně Mosbacherová), nebo jaksi ideologická (propagace LGBT, Dekarbonizace, mravokárání z pomyslných morálních výšin, viz všemi Čechy zajisté „oblíbený“ Schapiro.)

Názorná ukázka, jak je to komplikované: mezi republikány je dlouhodobě aktivní jistá Georgette Mosbacher. Na první pohled obchodnice s kosmetikou, ale s poměrně jestrábími politickými názory. Mimo jiné předsedkyně Nadace Zelených Baretů, sponzorka McCaina atd. Prošla ale řadou neplacených rolí ve vysoké politice, v různých poradních a mezinárodnědiplomatických radách a výborech. Dlouhá léta štědře sponzorovala Republikánský výbor a stranu, a Trump ji v únoru 2018 nominoval na velvyslankyni do Polska. O tři měsíce později, v květnu 2018, pak polská vláda oznámila, že chce americkou základnu s obrněnou divizí a je [ochotna za to zaplatit](#) až 2 miliardy dolarů.

A teď babo rad: toužil snad Trump ve svém „vysoce organizovaném a koherentním“ pojetí zahraniční politiky, ehm ehm, po tom, aby Polsko hostovalo americkou základnu, a nominoval kvůli tomu Georgette jako svou tajnou spojku? Nebo Georgette nesnáší Rusko a proto sama toužila nechat se nominovat na velvyslankyni do Polska a stát se spojkou polských a amerických jestrábů?

Zlí jazykové by dokonce mohli naznačovat, že Poláci sami americkou základnu nesmírně chtěli – a že nejefektivnější způsob, jakým si nějaký cizí stát může naklonit americkou politiku ve prospěch svých zájmů, je jaksi... Sponzorovat vhodného amerického podnikatele, který posléze sponzoruje vhodného prezidentského kandidáta, který jej posléze nominuje jako velvyslance do státu, jehož zájmy pak velvyslanec... No, to by byla konspirační teorie, takže nic takového tu rozebírat rozhodně nebudeme.

Investigativní medailonky velvyslanců USA v ČR

Podívejme se raději na americké velvyslance v ČR. Vyjma období 2009-2010 a 2021-2022, kdy nebyl jmenován žádný velvyslanec a dočasného velvyslance dělali diplomaté amerického Foreign Service, byli všichni američtí velvyslanci v ČR od roku 1995 „Non-career appointees“.

Jenonne R. Walkerová (červen 1995–říjen 1998)

Od roku 1993 Seniorní Ředitel pro Evropu v NSC (poradenská rada prezidenta USA), speciální asistentka Clintona osobně. Více netřeba psát, ukázková první kategorie velvyslanců.

John Shattuck (listopad 1998 - prosinec 2000)

Přispěl 12000 USD na kampaň Johna Kerryho v roce 2004 a 7000 USD na kampaň Obamy v roce 2008, starší příspěvky se na internetu dohledat nedají. Byl to ale důvod? Indicie ukazují spíše na konexe s Havlem.

Profesí je to totiž lidskoprávní právník. ACLU a posléze Amnesty International USA v letech 1988-1992. A opravdu – dnes [je členem správní rady](#) Nadace Knihovny Václava Havla.

Silné angažmá v Jugoslávii – první zahraniční diplomat ve Srebrenici, sbíral důkazy pro intervenci

NATO v 1995, podílel se na Daytonských dohodách, následně intenzivně pracoval na zřízení Mezinárodního Soudního Tribunálu OSN pro Jugoslávii. Blízký spolupracovník Madeleine Albrightové a pozdější rektor Středoevropské univerzity OSS s důrazem na maďarskou pobočku (tu, kterou zavřel Orbán.).

Craig Roberts Stapleton (říjen 2001 - prosinec 2003)

Do roku 2001 ředitel úspěšné Fortune 500 firmy Marsh McLennan. Republikánské straně a na prezidentskou kampaň Bushe juniora [věnoval](#) v roce 2000 bezmála 40,000 dolarů a na znovuzvolení Bushe v roce 2004 hned 61,000 dolarů. Hlavní se však zdá být, že jeho manželka je sestřenice prezidenta Bushe mladšího. Prezident Bush jej ve svém prvním období nominoval na velvyslance v ČR, a ve druhém období na velvyslance ve Francii a paralelně k tomu i v Monaku.

Co myslíte – byl s takovou zvolen velvyslancem pro své hluboké diplomatické znalosti a efektivní prosazování zásadních zájmů USA? Dodnes však udržuje vazby na ČR přes CERGE-EI a Nadaci Václava Havla.

William J. Cabaniss (leden 2004 - září 2006)

Dlouholetý republikánský politik z Alabamy (1978-82, 1982-1990). Před prezidentskými volbami 2000 a 2004 věnoval Republikánům „jen“ 5 resp. 7 tisíc dolarů, na souboj McCaina s Obamou 2008 bezmála 9000, a teprve a v roce 2012 se rozjel a zbohatl natolik, že na Romneyho proti Obamovi věnoval 50 tisíc dolarů. Sponzorskými dary jednotlivce to tedy nebude.

Byl však velmi činný v alabamské politice a ekonomice, kde seděl v dozorčí radě mnoha firem a měl reputaci muže, který pomohl zachránit alabamskou ekonomiku. Na dovolené v Maine se seznámil s budoucím prezidentem George Bushem a vedl pro něj [získávání sponzorů ve státě Alabama](#) pro prezidentskou kampaň 2000. A George junior svým lidem uměl projevit vděčnost.

Narozdíl od předchozích velvyslanců se Cabannis držel svého milovaného regionálního obchodu. Snažil se českým firmám dohodit zakázky v iráckém ropném průmyslu, odskočil si do Německa domluvit s Mercedesem subdodavatele z rodné Alabamy, zařídil že se Birmingham, AL stal sesterským městem Plzně, a když skončil s velvyslancováním, dostal se na dozorčí radu naší Tatry.

Richard Graber (říjen 2006 - leden 2009)

Poslední velvyslanec nominovaný George Bushem mladším si opět svou funkci nezasloužil sponzorskými dary. Republikánskému Národnímu Výboru daroval před volbami 2004 pouhých 6000 dolarů, a Bushově kandidatuře další 2000 dolarů.

Byl dlouholetým řadovým politikem republikánské strany. Účastnil se však [za stát Wisconsin](#) Republikánských Národních Sjezdů v letech 2000 a 2004, kdy strana vybírala kandidáta na prezidenta a vybrala George Bushe. Máme-li věřit [jeho vlastnímu vyprávění](#), v roce 2006 mu najednou zatelefonovali z Bílého domu, zda by měl zájem stát se velvyslancem. Jistě! Tři měsíce se nic nedělo, a pak další telefonát – „je to Česká Republika.“

Norman L. Eisen (prosinec 2010 - září 2014)

Norm věnoval Demokratické straně na Obamovu prezidentskou kampaň 40 tisíc dolarů (předtím na Kerryho 10 tisíc, posléze na druhé Obamovo období jen 5000). Hlavně to ale [byl Obamův spolužák](#) na Harvardu a spolupracovník na předvolební kampani. Obama jej nejdříve nominoval jako svého „Náčelníka Etiky bílého domu“, protože Eisen byl zasloužilým zakladatelem protikorupční nevládky CREW (o které [zlí jazykové tvrdili](#), že rozkrývala selektivně výhradně korupci Republikánů, ale

straníci tvrdili, že byl stejně přísný i na osazenstvo Bílého domu).

Když Obama hledal, jak obsadit dva roky prázdný post velvyslance v ČR, připadl na Eisena, který zrovna řekl že ve funkci strážce etiky Bílého domu vyhořel a potřebuje oddech. Jeho babička byla totiž Československá židovka-přeživší Holocaustu. Eisen si jako cíle svého velvyslanectví vytkl utužování ekonomických vztahů - a restituce pro přeživší Holocaustu a „boj proti extremismu“. Byl totiž členem Anti-Defamační Ligy USA.

To je ukázkový třetí typ, druhý subtyp velvyslance. Funkci dostal jako odměnu za své zásluhy - a realizoval v rámci jejich mantinelů své vlastní, individuální politické zájmy a preference.

Andrew H. Schapiro (září 2014 - leden 2017)

Druhý Obamův velvyslanec byl jako přes kopírák. Na prezidentskou kampaň 2008 resp. 2012 [přispěl Demokratům](#) 31 resp. 29 tisíci dolarů, ale hlavně to byl opět Obamův skoro-spolužák z Harwardu (o ročník vedle) resp. redakce Harvard Law Review, a spoluorganizátor sponzorské kampaně který pro [Obamu vybral dary](#) ve výši 1,2 milionů USD.

Stejným způsobem Obama odměnil i další výběrčí sponzorských darů, se kterými si však [utrhl ostudu](#). George Tsunis, nominovaný do Norska, nevěděl, že coby konstituční monarchie nemá prezidenta. Noah Mamet nominovaný do Argentiny vůbec netušil, o co jde. A Colleen Bellová, nominovaná do Maďarska, nedokázala McCainovi zodpovědět otázku, „jaké jsou strategické zájmy USA v Maďarsku“.

To Shapirova matka, Raya Czermer, byla opět přeživší Holocaustu z Československa. Napsala knihu „Dopisy z Prahy“, ve které dokumentuje osudy svých příbuzných nakonec zavražděných v Treblince. V roce 1945 se dokonce vrátila, jen aby v roce 1948 utekla před komunistickým pučem do USA. A Schapiro, stejně jako před ním Eisen, se jal dělat si „na svém písečku“ svou vlastní politiku, v popředí s propagací LGBT.

Stephen B. King (prosinec 2017 - leden 2021)

Pan King je v něčem zajímavý, ale i typický politický úkaz. Tento businessman [přispíval napříč politickými](#) liniemi. 30 tisíc dolarů pro New Yorkské republikány - 30 tisíc dolarů pro Demokratický Státní Výbor Maine. Pár stovek Obamovi, pár stovek Romneymu. 30 tisíc pro Demokratický Národní Výbor - 6000 dolarů pro Republikánský národní výbor.

Přitom do roku 2007 zastupoval Wisconsin v Republikánském Národním Výboru a byl bývalým předsedou Wisconsinské republikánské strany, posléze povýšil do Republikánského Národního Výboru - ale ohledně Trumpa v primárkách 2016 hlasoval „neutrálně“.

Měl však konexe. Jak [zjistil Milwaukee Journal Sentinel](#):

Těžko byste hledali někoho, kdo má lepší vazby na jak šéfa personálního oddělení Bílého domu a mluvčího Bílého domu. King pomáhal Priebusovi s kampaní při jeho kandidatuře do Rep. nár. výboru.

A Ryan byl brigádník v neúspěšné senátní kandidatuře Kinga v roce 1988, jen aby jej pak King politicky zaštitil při jeho první, úspěšné, kampani do Kongresu v roce 1998. Mimo to je King obchodní partner Ryanova bratra Tobina.

Co můžeme zjistit o aktuálním velvyslanci Bijanu Sabetovi?

Sabet zdánlivě [zaplatil do stranické pokladny](#) Demokratické strany jen 61 tisíc dolarů v roce 2020 a 47 tisíc dolarů v roce 2018. Je velmi pravidelným a štědrým dárcem takzvané PAC – Political Action Committee, neboli lobbistického sdružení – jménem [ActBlue, což je](#) „online zprostředkovatel plateb pro DNC. Celkem šlo o 8000 USD. Zdání ale klame.

Obchodně není vidět průnik s Bidenem – Sabet investoval převážně v IT firmách, např. Oculus, StackOverflow, ale i ve Twitteru (a všechny akcie [Twitteru včas prodal](#) se ziskem v roce 2011).

Veřejně se pochlubil, že [otec jeho manželky se s Bidenem](#) přátelil.

Háček je, že desítky tisíc zveřejněné [coby dar straně a kandidátům](#), jaké agreguje server CampaignMoney, nezahrnuje všechno.

MSM informuje, že podle FEC [Sabet pro Bidena vybral a daroval](#) cca. 400 tisíc dolarů. A vskutku: v jiné kategorii se dá dohledat 192 tisíc [v období 2019-20](#), dalších 199 tisíc [v období 2021-2022](#). A ještě separátně se uvádí Sabet v roli „bundlera“ před rokem 2020 (viz výše), kde [Sabet-coby-bundler vybral](#) pro Bidena dalších 216 tisíc.

Více jak půl milionu dolarů? Je hezké, že si Prahy tak moc ceníte, Mr. Sabet.

Prosím chovejte se s respektem k naší historii a kultuře (nikdy jsme neměli kolonie, nikdy jsme neměli žádné otroky z Afriky, všeobecné volební právo u nás byla dříve, než v USA a jsme převážně konzervativní a průmyslová země), více jako Cabannis a méně jako Schapiro. A s takovou si užijte výhled z Petschkova paláce.

Nicméně Sabet dal veřejně najevo své priority: lobbovat za F-35 s lifecycle cenou násobně převyšující konkurenci, která přitom nabízí „90% schopností F-35 za 50% ceny,. Prosazovat nikoli USA, nýbrž Kanadou (dříve Japonskem a Kazachstánem) vlastněnou Westinghouse Nuclear jen proto, že 2/3 zaměstnanců zatím sedí v kanceláři v USA.

A jelikož sám [investuje do „environmentálně čistých“](#) technologií a „vzdělávání o ochraně klimatu“, dá se očekávat, že bude vehementně podporovat Green New Deal a dekarbonizaci.

Paradoxní je, že podporuje i ochranu vody – jak se tedy postaví k v Líních plánované Gigafactory akutně ohrožující dostatek vody, když je zároveň propagovaná elektromobilisty?

Gigafactory má pojmout 300 litrů za sekundu. To je obrovský objem mimo možnosti klasické vodohospodářské infrastruktury. Městská vodárna Plzeň odčerpává na zásobování 180 tisíc obyvatel 450 až 500 litrů vody za sekundu. Pokud by se navýšil odběr vody o dalších 300 litrů pro plánovanou továrnu, řekou by protékalo zhruba 1200 vteřinových litrů. Minimální průtok za odběrným místem je 630 litrů za sekundu.

Těžké dilema, což, pane velvyslance.

AUTOR: Jan Mrcasik

[ZDROJ](#)